

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Et Abbati sancti Pauli Narbonensis, & Priori Fontisfrigidi
Narbonensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

restituto, super proprietate ipsius Ecclesie audiatis causam, & quod canonicum fuerit sublato appellationis obstaculo decernatis, facientes quod statueritis &c. Tu autem &c. Quod si non omnes &c. tu ea, frater Archiepiscopo &c. Tu denique, frater Archiepiscopo, super te ipso &c. Datum Laterani vi 1. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno deci. mofexto.

NOBILI VIRO COMITI Nivernensi, spiritum consilij sanioris.

Epist. 22.
De causa monasterij Veruliacensis cum Comite Nivernensi.
V. de infra epist. 114. 159 lib. 1. cap. 14. & lib. 15. epist. 83.

Cum pro questione qua inter te ex parte una & dilectos filios Abbatem & conventum monasterij Virziliacensis diocesis Eduensis ex altera super quibusdam procuracionibus annuis, damnis, & injuriis vertebatur, tui & partis alterius procuratores ad nostram presentiam accessissent, & in ea fuisset aliquandiu coram nobis prudenter & providè disputatum, tandem ex parte tua relatione tuorum procuratorum accepimus quod tu volens per omnia complacere nostræ beneplacito voluntatis, paratus eras in hac causa nostris obtemperare mandatis. Nos autem communicato fratrum nostrorum consilio hoc duximus injungendum, ut cum tu & successores tui Comites Nivernenses in festo paschali ad monasterium accesseritis memoratum, nomine procuracionis centum librarum usualis monetæ, quæ pro tempore curret, sitis summa contenti, tantundem in festo beatae Mariæ Magdalenaë procuracionis nomine recepturi, si ad monasterium accesseritis supradictum, ad protectionem ejusdem monasterij, secundum quod de jure tenemini, dantes operam efficacem. Ut ergo super hoc nulla possit in posterum via patere calumnia, tu & uxor tua per authenticum instrumentum Abbati & conventui ejusdem monasterij promittatis vos id firmiter observatores, vestros nihilominus successores ad hujus rei observantiam obligantes, & ad majorem cautelam faciatis hoc per carissimum in Christo filium nostrum [Philippum] illustrem Regem Francorum auctoritate regia confirmari; mandatum nostrum taliter implenturi quod divinam & apostolicam gratiam possitis exinde uberius promereri. Damus itaque venerabili fratri Episcopo & dilectis filiis Abbati sancti Victoris & Cancellario Parisiensi. nostris litteris in mandatis ut postquam super hoc tu & uxor tua litteras secundum formam concesseritis supradictam, te juxta formam Ecclesie à vinculo excommunicationis absolvant quo propter

idem negotium nostra es auctoritate ligatus, injungentes tibi sub debito præstiti juramenti ut ad impetrandam super hoc confirmationem regiam des operam bona fide. Abbatem verò & conventum prædictos ab omni de revimus impetitione cessare, omnemque remittere quaestionem quæ ipsis adversus te Comitum super damnis & injuriis competebar; decimis de Dornitiaco duntaxat exceptis, super quibus eis satisfieri volumus & mandamus. Datum Laterani 11. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno decimofexto.

Scriptum est super hoc Episcopo, Abbati sancti Victoris, & Cancellario Parisiensi, verbis competenter mutatis. Quod si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Tu denique &c.

ARCHIEPISCOPO ET Abbati sancti Pauli Narbonensis, & Priori Fontisfrigidii Narbonensis diocesis.

Carissima in Christo filia illustris Regina Aragonum de hominibus Montispessulani plenam injuriis nobis obtulit questionem, qui, sicut asserit, redditus loci ejusdem, castrorum & villarum in districtu Montispessulani existentium, ad eandem Reginam de jure spectantes, eidem à viro suo illustri Rege Aragonum titulo pignoris obligatos, contra justitiam detinent & ei reddere contradicunt, cum ipsa pignoris obligatio, utpotè de re dotali, de jure robur non habuerit firmitatis; quæ si aliquem sortita fuisset effectum, tanto tempore ipsarum rerum redditus perceperunt quod non solum extenuatum est debitum, verum etiam non modicam summam pecuniæ restituere tenentur eidem; castrum nihilominus, quod ibidem habebat, funditus* diruerunt, inde lapides, & cæmenta in majoris contemptus opprobrium asportantes, & ad jura dominij manibus suis extensis, Notarium & Consules in Montepessulano fecerunt contra voluntatem ipsius, & in damnum ejus pisces vendi faciunt in locis aliis quam consuetum fuerit ab antiquo, nomine Consulium, & non Regina, facientes banna & edicta proponi. Præterea castrum de Latis, quod multis inhabitabatur hominibus, partim ruina, partim incendio destruxerunt, pluribus ex ejusdem loci hominibus interfectis. In iis autem & aliis eadem assererat Regina se damna multorum millium marcarum & plurium solidorum per illorum injurias incurrisse: qui etiam, tamquam hæc non sufficerent ad offensam, de quodam castro ipsius Regina carissimum in Christo

Epist. 22.
Adversus homines Montispessulani.

* Rectè, ut patet ex actis editis à Garicelo pag. 279.

filium nostrum illustrem Regem Aragonum expulerunt, ut sic eum adversus eam tacite provocarent, & ut inter eos contra jura matrimonij majoris incentivum discordiæ suscitarent, Regem jurare fecerunt eundem ut Montepessulanum infra biennium non intraret. Volentes autem eidem Reginae in suo jure adesse, qui sumus omnibus in justitia debitores, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus partibus convocatis, & auditis hinc inde propositis, quod justum fuerit appellatione postposita decernatis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari; praefatos etiam homines Montepessulani per eandem censuram appellatione postposita compellentes ut super expensis quas propter haec eadem fecit Regina, ipsi satisfaciant ut tenentur. Interim autem eosdem homines ad solvendam ipsi Reginae medietatem omnium reddituum patrimonij ejus, & ut de subtractis satisfaciant competenter, per districtiorem ecclesiasticam, sicut justum fuerit, sublato appellationis obstaculo compellatis. Testes autem &c. Quod si non omnes &c. tu, frater Archiepiscopo, cum eorum altero &c. Vos denique, frater Archiepiscopo & fili Abbas, super vobis ipsis &c. Datum Laterani v. i. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*MARBACENSI ET DE SALEM
Abbatibus Basiliensis & Constantiensis
diocesis, & H. Cellerario Basiliensi.*

*Epist. 24.
Quod spoliatus restitutus est ante iudicium.*

Accedentibus ad sedem apostolicam dilectis filiis R. Praeposito Marbacensi & Henrico procuratore Marbacensis Ecclesiae dilectum filium Robertum tituli sancti Stephani in Coelio monte Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo proposuit Praepositus memoratus quod cum olim de mandato venerabilis fratris nostri Basiliensis Episcopi litterarum nostrarum contra Ottonem maledictum & reprobum fidus & verus interpres coram universo clero & terrae nobilibus & aliis multis astantibus latam a nobis in reprobum supradictum excommunicationis sententiam constanti mente ac voce intrepida divulgaret, Canonici ejus ibi occasionem odij medicantes ubi eis dilectionis materia poterat abundare, in ipsum unanimiter conspirarunt, & quorundam laicorum favore suffulti, eum a Marbacensi Ecclesia jam annis elapsis duobus turpiter ejece- runt. Cumque idem Praepositus a nobis obtinuerit dari Luzelacensi Abbati & suis

conjudicibus nostris litteris in mandatis ut fratres praedictos per censuram ecclesiasticam cogerent eidem reverentiam & obedientiam debitam exhibere, necnon ad venerabilem fratrem nostrum Metensem Episcopum, tunc Spirensis, nostras litteras impetravit ut quoslibet imperiales ecclesiastica districtione compelleret ne ipsum in aliquo molestarent, interim dicti Canonici adversus eum ad Abbatem * Parisiensem & suos conjudices a sede apostolica quasdam litteras impetrarunt. Idem vero iudices terminum preemptorium praemittentes, locum ei assignavere suspectum, & licet tam propter hoc quam alias causas recusationis legitime illorum potuisset iudicium declinare, tamen coram eis in modum exceptionis objecit quod prius deberet restitui quam adversario rum petitionibus respondere, cum nec nudus contendere nec inermem se deberet opponere inimicis, & ne ipsum iudices ad respondendum restitutione non praevia cogerent, ad sedem apostolicam appellavit. Ipsi vero, licet tractatum de compositione praemiserint, tamen adversariis ipsius Praepositi ab examine venerabilis fratris nostri Episcopi Basiliensis, in quem sub interpositione fidei fuerat a partibus compromissum, ad iudices eosdem reversis, in ipsum Praepositum absentem & non restitutum, lite nullatenus contestata, post appellationem ad nos legitime interpositam, depositionis sententiam promulgarunt, dantes Canonici de facto licentiam eligendi alium in pastorem. Vnde petebat idem Praepositus ut cum ipsa sententia, si sententia dici deberet, contra solitum ordinem iudiciorum fuerit promulgata, denunciare dignaremur eandem irritam & inanem, & ipso plenarie restituto, ejus adversarios perjuros, excommunicatos, participantes excommunicatis, & conspiratores, & possessiones Ecclesiae contra tenorem confirmationis nostrae minus licite distrahentes, faceremus per aliquos canonice subici ultioni. Procurator autem Canoniorum proposuit ex adverso quod cum Canonici Marbacenses dictum R. super perjurio duplici, dissolutione vitae, furtiva subtractione privilegiorum Ecclesiae, ac dilapidationis vitio, coram dicto Abbate Parisiensi & suis conjudicibus delegatis a nobis impeterent, ipse de meritis causae diffidens ad exceptiones divertit inanes, quibusdam causis suspensionis adversus unum de iudicibus allegatis, in quarum probatione defecit. Iudices autem, ne viderentur mandati apostolici